

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Opinio Eorvm Qvi Familiam Habsburgiam Austriam, à Pharamundo Franciæ Rege deducunt. §. ij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

OPINIO EORVM QVI FAMILIAM
Habsburgiam Auftriam, à Pharamundo
Franciæ Rege deducunt.

§. ij.

PRAECIPVA huius disputationis quaestio hic sese offert, à quibus scilicet familia Austriaca nobilissima originem traxerit. Nonnullorum enim, qui à Pharamundo Francorum Rege eam deducunt, opinio est quasi communis, quæ ex quadam potius assentatione quam quod ueritate subnixa sit, nata est, & per manus tradita, ad hanc usque nostram ætatem irrefragabilis apud nonnullos perseverat. Huius sententiæ coriphæi & antesignani feruntur; Ioannes Stabius, Wolfgangus Lazius, Iacobus Spiegelius Selestadiensis, & Michael Eysingerus, Austriaci, & quidam alij recentiores non contemnendi scriptores, qui familiam Austriacam Habsburgiam, à Pharamundo Rege Franciæ de Patre in filium, adusque Philippum & Rodolphum secundos descendere asserunt. Et Stabij quidem in Arbore Pharamundica Habsburgica, ac Eysingerij in prima thesauri principum parte, uerba hæc sunt:

Nota nonnullos dixisse Albertum hunc Rodolphi patrem è familia Leonum Romæ ortum habuisse, quæ quidem domus Romæ illustrior fuit temporib. Summorum Pontificum Alexandri II.

Gre-

190

Gregorij VII. & Urbani II. eratque in monte
Auentino, non procul à Sabellis sita, in qua tunc
probatum quidam Ciues extiterunt non mediocri fa-
mæ Reipublicæ Romanæ rectores, nominatim Pe-
trus, Leo, & Petrus, Petrileonis filius. Ex hac do-
mo quempiam hominem quam opulentum in
Ergouia venisse ferunt, ac arcem illic extruxisse
nomine Habsburgum, quasi Auensburgum, aut
Auentisburgum, nempe quod Auentinum mon-
tem Romæ representaret. Et inde Comites ab
Hasburg, postea Alsatia Lantgrauios, & deinceps
Imperatores, Duces, Austriaeque Archiduces,
descendisse. Quæ res à vero plurimum distat,
potissimè si attendatur Habsburgum vnde illis
nomen est, non illud esse, quod in Ergouia
iacet, verum mons Romaricus nunc appellatur,
ac diu antequam Hasburgum in Ergouia ere-
ctum esset, Hasburgum vocabatur, quemadmodum
fundationes, & eiusdem loci dotationes per
dictos Comites factas in Diui Romarici memo-
riam, liquidius ostendunt. Qui nempe Comites
in eius recordationem alterum eiusdem nominis
in Ergouia construxerunt. Adiecto quod nominis
huius Habsburg, mentionem à Roberto Guaguino
factam reperietis. In vita scilicet Ludouici
Cæsaris, Caroli Magni filij, à cuius Ludouici die-
bus, vsq; ad Alexandri Papæ tempora plusquam
centum & sexaginta anni fluxerunt. Quantum au-
tem

tem

tem ad eos Leones Romanos, quamuis in ea re Volaterranus, quidamque alij nonnihil diuinent, notum tamen est id non consentire cum ijs, quæ per plurimorum Monasteriorum fundationes, ac dotationes diuersis Ecclesijs per dictos Principes antiquitus factas, simul ac vetustioribus in sepulturis comperiuntur. Potentes enim iamdiu fuerant ab Habsburg Comites, ac regnauerant in Ergouia, SunKo, Brisgoiaque dominijs, alijsque circumiacentibus patrijs, antequam Romæ de Petro, alijsque personis memoria haberetur.

Hæc illi: Non multò absimilia refert Spiegelius in scholijs, ad librum primum Poetae Ligurini, sic inquit:

Nec nos mouere debet quorundam stultitia, suam originem ad Romanos referentium; qui si scirent, nullam in Italia nobilitatem esse, quam non Germani eo aduexerint, non haurirent aquam è riuulis, ipso fonte contempto. Ridiculum fanè quod Volaterranus, Diui Maximiliani Augusti progenitores, ait fuisse quosdam, nescio, Perleones Romanos, cum pura puta sit è Francorum sanguine Principibus Austriae, Burgundiae, Brabantiae, Holandiaeque origo.

Et lib. 12. Scholiorum in Austriados Richardi Bartholini Perusini, eadem ferè repetens, nulla alia uerba profert, quam, quæ à Volaterrano adferuntur. Hoc eorum fundamentum debile, & nullius ferè roboris; non enim hoc loco uerbis agimus, sed demonstrationi-

bus,

bus, & probationibus: neque testibus hic quicquam tri-
bus, aut quatuor proficitur, cum in contrarium testes
longè plures suppetant, neque etiam testibus res agen-
da sit, ubi veritatem acta, & monumenta declarant,
cui in sequentibus videbitur.

EX PHARAMUNDICÆ LINEÆ

defectu, Lazium non rectè Habsburgios,
Austrios à Pharamundo deriuare.

§. iij.

IMPRIMIS, cum omnibus perspicuum
sit, ijs maximè qui rebus Gallicis legendis
delectantur, Clodioni Capillato, non filios
(à quibusdam enim ijsque potioribus
nulli liberi ei attribuuntur, ab alijs verò tribus scilicet,
vel quatuor, tres ei fuisse feruntur) sed Meroueam af-
finem successisse (inter cuius & filiorum Clodionis hæ-
redes perpetuum, & implacabile odium exarsit per an-
nos 300. & amplius, usque ad tempora scilicet Pipini
Breuis, Caroli Magni patris, qui rectam lineam ab ip-
so Clodione traherat) non potuit hac familia à Phara-
mundo recta linea perduci, sed potius à Meroueo; falsi-
tatis igitur arguuntur, qui eam à Pharamundo dedu-
cunt. Gregorius enim Turonensis Episcopus, Histori-
corum sui temporis facile princeps, hanc veritatem
lib. 2. cap. 9. annalium Francorum his confirmat uerbis:

c Clodio